

Alkotmánybíróság

Budapest
Pf. 773.
1535

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1048-6/2016
Érkezett:	2016 SZEPT 07.
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	1

Budapest, 2016. szeptember 1.

ügyszám: IV/1048-5/2016

Tárgy: hiánypótlás

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Szőke Lászlóné [REDACTED] **indítványozó a T. Alkotmánybíróság fenti ügyszámú 2016. augusztus 12. napján kelt felhívására határidőben az alábbi**

hiánypótlást

terjesztem elő.

A T. Alkotmánybíróság azon felhívására, mely szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, és e körben szükséges megjelölni az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét, valamint indoklást is elő kell terjeszteni arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, továbbá szükséges megjelölni, hogy milyen jogszabályi rendelkezés alapján terjesztett elő a 9/2013. számú házelnöki rendelkezés ellen alkotmányjogi panaszt, indítványozó az alábbiakat adja elő és alkotmányjogi panaszát az alábbiak szerint pontosítja:

Indítványozó a 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján terjeszt elő alkotmányjogi panaszt, melyben kéri, hogy a T. Alkotmánybíróság állapítsa meg a Pesti Központi Kerületi Bíróság 13.Szk.19.861/2015/30. számú végzésben foglaltak alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény II. cikkét, a IX. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1), (2) és (4) bekezdését.

Indítványozó a 2011. évi CLI. törvény 26. §-a alapján terjeszt elő alkotmányjogi panaszt, melyben kéri, hogy a T. Alkotmánybíróság állapítsa meg a 9/2013. számú Házelnöki rendelkezés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1), (2) és (4) bekezdését.

Indítványozó kéri továbbá a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Pp. 359/C. § (2) bekezdése alapján szíveskedjen felhívni az elsőfokú bíróságot a jogerős végzés végrehajtásának alkotmánybírósági eljárás befejezéséig történő felfüggesztésére.

Az alkotmányjogi panaszában indítványozó előadta, hogy 2014. november 14. napján megjelent az Országgyűlés Irodaházában a Jobbik Magyarországért Mozgalom kabinete által 11 órára meghirdetett „kerekasztal” egyeztető tárgyalásra.

Indítványozó belépését nem engedélyezték, azonban semmilyen okiratot ezzel kapcsolatban bemutatni nem tudtak.

Tekintettel arra, hogy számos jelenlévővel csak a helyszínen közölték, hogy a „kerekasztal” egyeztető tárgyalás végetti belépésüket megtagadják, ezért a jelenlévők nemtetszésüknek adtak hangot és markánsan kinyilvánították véleményüket.

A kitiltó határozatra várva összekapaszkodtak, énekeltek, rigmusokat ismételték. Mindez egy spontán véleménynyilvánítás volt, melyet a nemzetközi egyezmények is elismernek és védelemben részesítenek.

Az Országgyűlési Őrség a hangoskodás miatt a 9/2013. sz. házelnöki rendelkezés 12. § (1) bekezdés f) pontjára hivatkozással megkérte a jelenlévőket, hogy ne zajongjanak.

A házelnöki rendelkezés 12. § (4) bekezdése szerint „...az Irodaház rendjét és tekintélyét megsértő személyt...az Országgyűlési Őrség az Országházból, az Irodaházból kikíséri.”

tanúvallomása szerint azonban az országgyűlési őrség vezetőjeként csupán arról tájékoztatta a jelenlévőket, hogy amennyiben nem tartják be a házelnöki szabályokat, úgy kivezethetők az épületből, valamint kérte őket, hogy hagyjanak fel a hangoskodással, majd a rendőröket kérte fel intézkedésre.

A rendőrség kitérítését követően megpróbálta felszólítani a jelenlévőket, hogy hagyják el az Irodaház épületét, azonban a hangoskodás miatt vélhetően ez nem hallatszott.

Mindezt a 2015. december 2. napján tartott tárgyaláson maga tanú is elismerte: „*El is hangzott, hogy nem értik, hogy én mit mondok. ...Az én hangom lehet, nem hallatszott rendesen.*” (13.Szk.19.861/2015/13. sz. jegyzőkönyv 10. oldal 8. bekezdés)

Indítványozó a bíróság előtti személyes meghallgatásán is megerősítette ezen tényt: „*A rendőrnek a szavát nem hallottam a nagy zaj miatt, ha hallom, hogy mit mond, akkor természetesen engedelmességek és kimegyek az épületből, de nem lehetett érteni, hogy mit mond, mert nem hangosbeszélőn mondta.*” (13.Szk.19.861/2015/7. sz. jegyzőkönyv 47. oldal utolsó bekezdés)

A fentieket igazolja az a tény is, hogy a rendőrség ezt követően egyenként állt minden egyes személy elé, és egyenként mondta el mindenkinek a felszólítását, azt, hogy hagyja el az épületet és a jogszerű intézkedéssel szemben ne szegüljön ellen.

A rendőri tanúvallomás szerint volt, aki a rendőri felszólításnak nem tett eleget, annak ellenszegült, ezért kivezették, azonban volt olyan is, aki az épületből a felszólításra magától kiment („...volt, aki kiment az épületből magától és volt, aki nem. Akkor a kollégák odaléptek és karjánál fogva kivezették.” tanúvallomása 13.Szk.19.861/2015/13. sz. jegyzőkönyv 11. oldal 1. bekezdés)

A rendőrök tehát egyesével szólították fel a jelenlévőket, hogy hagyják el az Irodaház épületét, melyről videofelvétel is készült. Ezen videofelvételt a végzés szerint fel is használta a Pesti Központi Kerületi Bíróság a tényállása megállapításakor.

Indítványozó esetében az elmarasztaló végzés 9. oldalán megállapítja, hogy „...Szőke Lászlóné...
...eljárás alá vont személyeket a rendőrök testi kényszer alkalmazásával vitték ki.”

Az 1. szám alatt mellékelte és a végzés indoklása szerint a bíróság által is figyelembe vett videofelvétel 11:31 percénél azt igazolja, hogy indítványozó nem hallotta a felszólítást, valamint a félelem miatti sokkos állapotában az irodaházat rendőri segítséggel elhagyta.

Mindezt igazolják az indítványozó személyes meghallgatása során előadottak is: „*A rengeteg rendőr látványa kiváltott egy sokkot és félelmet belőlem. Ketten mentünk ki, balról egy fiatal rendőr fogott meg, meg jobbról egy másik és kimentünk. Kint mar lehetett hallani, hogy mit mond a rendőr,...*” (13.Szk.19.861/2015/7. sz. jegyzőkönyv 48. oldal 1. bekezdés)

A videofelvételből illetve indítványozó személyes meghallgatásából, de a tanúként meghallgatott tanúvallomásából is egyértelműen megállapítható, hogy az országgyűlési őrség intézkedést nem kezdeményezett, azt a rendőrségre bízta, akinek első, mindenkire intézett felhívását nem lehetett hallani.

Megállapítható továbbá, hogy amikor a rendőrök mindenkire egyesével mentek oda és közölték a felszólítást, akkor indítványozóval szemben közvetlen felszólítást nem is közöltek.

Mindezen egyértelmű bizonyítékok ellenére a Budapesti Rendőr-főkapitányság V. kerületi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság 01805/1557-7/2014.szabs. számú határozatában megállapította, hogy indítványozó elkövette a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését és őt ezért 50.000,- Ft pénzbírsággal sújtotta.

Indítványozó a határozattal szemben kifogással él, melynek következtében az ügy a Pesti Központi Kerületi Bíróság elé került. A bíróság bizonyítási eljárást folytatott le, meghallgatta az eljárás alá vont személyeket, tanúkat hallgatott meg, videofelvételeket is megtekintett, azonban ennek ellenére azt állapította meg, hogy indítványozó elkövette a rendőrségi határozattal terhére rótt szabálysértést, a határozatot egyedül a bírság összege tekintetében változtatta meg és mérsékelte azt 25.000,- Ft-ra.

A 13.Szk.19.861/2015/30. számú jogerős bírósági végzés indítványozóra vonatkozó felelősséget megállapító rendelkezésének indoklásában azonban csupán annyit rögzít, hogy indítványozó nem ismerte el a szabálysértés elkövetését, nem hallotta, hogy felszólították arra, hogy hagyja el az épületet, és a két rendőr felszólítását követően kimentek onnan.

Indítványozó álláspontja szerint a bírói döntéssel sérült az Alaptörvényben rögzített véleménynyilvánítási szabadsághoz, tisztességes eljáráshoz, valamint emberi méltósághoz való joga az alábbiak miatt.

1. Véleménynyilvánítási szabadság megsértése:

1.1 Indítványozó a tényállásban is megállapítottan jogszerűen lépett be a képviselői Irodaház épületébe és ott jogszerűen tartózkodott. Tekintettel arra, hogy társai közül – konkrét kiltöltő határozat és bárminemű indoklás nélkül - több személlyel közölték, hogy nem léphetnek be az Irodaházba, ezért indítványozó nemtetszésének, alaptörvényben védett véleményének adott hangot, mely egy spontán véleménynyilvánításnak tekinthető.

Ezen véleménynyilvánítását akadályozta meg a rendőri intézkedés, melynek megalapozott voltát a bíróság végzésében is megállapította *(A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy a rendőri intézkedés jogszerű volt, mivel az eljárás alá vont személyek a helyszínen olyan magatartást tanúsítottak, amely alkalmas volt az Irodaház rendjének a megzavarására... 13.Szk.19.861/2015/30. sz végzés 18. oldal 4. bekezdés)*. A bíróság mindezt valamennyi eljárás alá vont személy vonatkozásában állapította meg, azonban ténylegesen az egyes személyek magatartását külön-külön nem vizsgálta határozata meghozatala során.

Indítványozó álláspontja szerint spontán véleménynyilvánítása nem lehetett ok a rendőri intézkedésre, így alkotmányos jogai egyértelműen sérültek.

A jogszerűtlen, alkotmányos jogot súlyosan korlátozó intézkedés bírósági jogerős végzéssel történő jogszerűnek minősítése ezáltal megsértette az indítványozó véleménynyilvánítási szabadsághoz való jogát, azaz az alaptörvény-ellenes.

2. Tisztességes eljáráshoz való jog sérelme:

2.1 A Pesti Központi Kerületi Bíróság indítványozó vonatkozásában helybenhagyta a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányság 01805/1557-7/2014.szabs. számú határozatának azon részét, mely szerint indítványozó elkövette a 2012. évi II. törvény (Szabs.tv.) 216. § (1) bekezdése szerinti jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését, és csak a kiszabott bírság összegét módosította.

A végzés 19. oldal 1. bekezdése szerint: „megállapítható, hogy az eljárás alá vont személyek nem távoztak a helyszínről többszöri felszólítás ellenére sem, szándékosan megtagadták a rendőrök utasításának végrehajtását, így... ..elkövették... a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést.”

A feltárt tényállás és a rendelkezésre álló bizonyítékok, videofelvételek alapján azonban egyértelműen megállapítható, hogy indítványozó nem tagadta meg a rendőri intézkedést, a rendőri utasítás végrehajtását. Amint hallotta a rendőrség felszólítását, annak önként eleget tett és elhagyta az épületet.

Tette ezt annak ellenére, hogy nem találta jogszerűnek a rendőrök intézkedését, ugyanis az intézkedés szabad véleménynyilvánítást korlátozó és ezáltal alaptalan valamint jogszerűtlen volta a helyszínen mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható volt, így az rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) 19. § (1) bekezdése alapján nem lett volna köteles azt teljesíteni.

A jelen ügyben megállapított szabálysértés, mint kriminális jellegű szabálysértés vonatkozásában a büntetőjogi alapelvekre is fokozottan figyelemmel kell lenni, így például arra, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére.

Indítványozó vonatkozásában nem került kétséget kizáróan igazolásra, hogy vele szemben jogszerű rendőri intézkedés történt volna, nem került kétséget kizáróan bizonyításra az sem, hogy a rendőrség őt egyértelműen, számára is hallható, észlelhető módon felszólította volna az Irodaépület elhagyására, nem került továbbá kétséget kizáróan bizonyításra, hogy indítványozó a rendőri intézkedésnek ellenszegült volna, a szabálysértés elkövetését a bíróság határozatában mégis megállapította. Mindez ellentmond az „*in dubio pro reo*” elvnek.

A videofelvételekből ezzel szemben kétséget kizáróan megállapítható, hogy indítványozó a terhére rótt magatartást nem követte el, így marasztalása súlyosan sértette alkotmányos jogait.

2.2 Indítványozó elmarasztalása továbbá a szabálysértési törvény egy olyan rendelkezése, olyan tényállása alapján történt, mellyel kapcsolatban a 31/2015. (XI.18.) AB határozatában a T. Alkotmánybíróság korábban már megállapította, hogy az nem tesz eleget az Alaptörvényből levezethető normatartalmi követelményeknek.

[66] 4.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Szabs. tv. 216. §-ába foglalt jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértési tényállás megfogalmazása nem tesz eleget az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezethető, a szankciót kiszabó norma határozottságára, körülhatároltságára vonatkozó követelménynek. Teret enged ugyanis olyan jogalkalmazói értelmezésnek, amely alapján a tényállás az általa védett jogi tárgy körén kívül eső érdekek védelmére is alkalmazható.

[69] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapította, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azáltal, hogy a Szabs. tv. 216. §-ában nem szabályozta az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó jogbiztonság követelményének megfelelően a cselekmény elkövetési magatartását.

A T. Alkotmánybíróság mindezt az Abtv. 46. §-ában biztosított jogköre alapján felhívta az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának 2016. június 15. napjáig tegyen eleget. Az Országgyűlés ezen kötelezettségét a mai napig nem teljesítette.

A 31/2015. (XI.18.) AB határozat alapján kijelenthető, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság egy olyan jogszabályi rendelkezés alapján állapította meg az indítványozó felelősségét, egy olyan törvényi tényállás alapján ítélte el, mely jogszabályi norma alaptörvény-ellenes, ezáltal a bírósági végzésnek is szükségképpen alaptörvény-ellenesnek kell lennie.

2.3 A bíróság továbbá az eljárás során az eljárás alá vontak több bizonyítási indítványát is elutasította, eljárási jogaikat sértette, mellyel szintén sérült a tisztességes eljárás követelménye.

3. Emberi méltóság sérelme

Indítványozó álláspontja szerint azzal, hogy szabad véleménynyilvánításában a rendőrség intézkedése megakadályozta és ezen jogszerűtlen intézkedést a bíróság jogerős végzésében jogszerűnek minősítette, továbbá azzal, hogy a bíróság súlyos szakmai hibát elkövetve az ártatlanságát igazoló bizonyítékok ismeretében is megállapította a felelősségét egy alaptörvény-ellenes norma alapján, megsértette egyúttal az Alaptörvény által védett emberi méltóságát is.

4. A házelnöki rendelet 12. § (1) f) pontjának Alaptörvény-ellenessége

Az Alaptörvény Magyarországon minden állampolgárra vonatkozik. Ezeket a jogokat Indítványozó álláspontja szerint alacsonyabb szintű jogszabály – rendelet – nem korlátozhatja. Jelen esetben, okkal, egy spontán véleménynyilvánítás alakult ki a Képviselői Irodaházban, amely az Alaptörvény szellemében védelemben kell, hogy részesüljön.

A házelnöki rendelet érintett pontja kiterjed a hangoskodásra és az Országgyűlés rendjét zavaró más tevékenységre is, amelyek relatív fogalmak, így visszaélésre alkalmasak.

Mindezekre tekintettel Indítványozó kéri a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 13.Szk.19.861/2015/30. szám alatti jogerős végzésének Alaptörvény-ellenességét megállapítani, és a bíróság határozatát megsemmisíteni szíveskedjen.

Ezen túlmenően Indítványozó kéri a T. Alkotmánybíróságot, hogy a 9/2013. Házelnöki rendelet 12. § (1) f) pontjának Alaptörvény-ellenességét megállapítani, és megsemmisíteni szíveskedjen.

A T. Alkotmánybíróság felhívására indítványozó a 2. szám alatt mellékelt okiratban nyilatkozik arról, hogy a személyes adatai nyilvánosságra hozatalához hozzájárul.

A kérelem kedvező elbírálásában bízva,

Tisztelettel:

Szöke Lászlóné

Szöke Lászlóné
indítványozó

Mellékletek:

